

SJÄTTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 18 FEBRUARI

Läsning

1 Mos 4:1-15, 25

Adam låg med sin hustru Eva, och hon blev havande och födde Kain. Då sade hon: »Jag har fött en man genom Herrens hjälp.« Och hon födde åter en son, Abel, den förres broder. Och Abel blev en fåraherde, men Kain blev en åkerman. Och efter någon tid hände sig att Kain av markens frukt bar fram en offergåva åt Herren. Också Abel bar fram sin gåva, av det förstfödda i hans hjord, av djurens fett. Och Herren såg till Abel och hans offergåva. Men till Kain och hans offergåva såg han inte. Då blev Kain mycket vred, och hans blick blev mörk. Och Herren sade till Kain: »Varför är du vred, och varför är din blick så mörk? Är det inte så: om du har gott i sinnet, då ser du frimodigt upp, men om du inte har gott i sinnet, då lurar synden vid dörren. Till dig står dess åtrå, men du bör råda över den.«

Och Kain talade med sin broder Abel. Och när de var ute på marken, överföll Kain sin broder Abel och dräpte honom. Då sade Herren till Kain: »Var är din broder Abel?« Han svarade: »Jag vet inte. Skall jag ta vara på min broder?«

Då sade han: »Vad har du gjort! Hör, din broders blod ropar till mig från jorden. Så må du nu vara förbannad och förvisad från åkerjorden, som har öppnat sin mun för att ta emot din broders blod av din hand. När du brukar jorden, skall den inte mer ge dig sin gröda. Ostadig och flyktig skall du bli på jorden.«

Då sade Kain till Herren: »Min missgärning är större än att jag kan bära den. Se, du driver mig nu bort från åkerjorden, och jag måste gömma mig undan för ditt ansikte. Ostadig och flyktig skall jag bli på jorden, och så skall ske att vem som än möter mig, han dräper mig.«

Men Herren sade till honom: »Nej, ty Kain skall bli hämnad sjufalt, vem som än dräper honom.« Och Herren satte ett tecken till skydd för Kain, så att ingen som mötte honom skulle slå ihjäl honom.

Adam låg åter med sin hustru, och hon födde en son och gav honom namnet Set, och hon sade: »Gud har skänkt mig en annan livsfrukt, till ersättning för Abel, eftersom Kain dräpte honom.«

Responsoriepsalm

Ps 50:1, 8, 16b-17, 20-21 (R. 14a)

R. Offra lovets offer åt Gud.

Gud, Herren Gud, talar och kallar hela jorden,
ända från öster till väster.

»Jag vill inte straffa dig för dina offer,
dina brännoffer har jag alltid inför mig. R.

Hur kan du tala om mina stadgar
och föra mitt förbund på tungan,
du som hatar tuktan

och vänder ryggen åt mina ord? R.

Du förtalar din broder,
du anklagar din moders son!
Så gör du, och jag tiger,
och nu tror du att jag är som du.
Nej, jag vill ställa fram det för dina ögon,
och jag vill straffa dig.« R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Mark 8:11-13

Vid den tiden kom fariseerna till Jesus och började diskutera med honom. För att sätta honom på prov bad de honom om ett tecken från himlen. Jesus suckade djupt och sade: »Varför vill detta släkte ha ett tecken? Sannerligen om detta släkte skall få något tecken.« Så lämnade han dem och steg i båten igen och for över till andra sidan sjön.

TISDAG DEN 19 FEBRUARI

Läsning

1 Mos 6:5-8; 7:1-5,10

När Herren såg att människornas ondska var stor på jorden och att deras hjärtans alla uppsåt och tankar alltid var endast onda, då ångrade Herren att han hade gjort människorna på jorden, och han blev bedrövad i sitt hjärta. Och Herren sade: »Människorna, som jag skapade, vill jag utplåna från jorden, ja, både människor och fyrfotadjur och kräldjur och himmelens fåglar. Ty jag ångrar att jag har gjort dem.« Men Noa hade funnit nåd för Herrens ögon.

Herren sade till Noa: »Gå in i arken med hela ditt hus, ty dig har jag funnit rättfärdig inför mig bland detta släkte. Av alla rena fyrfotadjur skall du ta till dig sju par, hanne och hona, men av sådana fyrfotadjur som inte är rena ett par, hanne och hona, likaså av himmelens fåglar sju par, hankön och honkön, för att behålla deras slakten vid liv på hela jorden. Ty sju dagar härefter skall jag låta det regna på jorden, i fyrtio dagar och fyrtio nätter, och jag skall utplåna från jorden alla varelser som jag har gjort.« Och Noa gjorde i alla avseenden som Herren hade befallt honom. Och efter de sju dagarna kom flodens vatten över jorden.

Responsoriepsalm

Ps 29:1a-2, 3ac-4, 3b, 9b-10 (R. 11b)

R. Herren skall välsigna sitt folk med frid.

Giv åt Herren, ni Guds söner,

giv åt Herren hans namns ära,
tillbed Herren i helig skrud. R.

Herrens röst går över vattnen,
ja, Herren, över de stora vattnen.
Herrens röst ljuder med makt,
Herrens röst ljuder härligt. R.

Gud, den härlige, dundrar.
I hans himmelska boning förkunnar allting hans ära.
Herren på sin tron befalldes floden att komma,
och Herren tronar som konung i evighet. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Mark 8:14-21

En gång hade lärjungarna glömt att ta med bröd; ett enda bröd hade de med sig i båten. Jesus varnade dem: »Se noga upp med både fariseernas och Herodes surdeg!« Men de sade till varandra att de ju inte hade bröd med sig. Han märkte det och frågade: »Varför säger ni att ni inte har bröd? Har ni ännu inte fattat och förstått någonting? Är ni så förstockade? Kan ni inte se fast ni har ögon och inte höra fast ni har öron? Har ni glömt hur jag bröt de fem bröden åt de fem tusen? Hur många korgar plockade ni då fulla med rester?« – »Tolv«, svarade de. »Och efter de sju bröden till de fyra tusen, hur många korgar fulla med rester fick ni då?« – »Sju«, svarade de. Han sade: »Förstår ni fortfarande ingenting?«

ONSDAG DEN 20 FEBRUARI

Läsning

1 Mos 8:6-13, 20-22

Efter fyrtio dagar öppnade Noa fönstret som han hade gjort på arken och lät en korp flyga ut. Denne flög fram och åter, tills vattnet hade torkat bort från jorden. Sedan lät han en duva flyga ut för att få se om vattnet hade sjunkit undan från marken. Men duvan fann ingen plats, där hon kunde vila sin fot, utan kom tillbaka till honom i arken, ty vatten täckte hela jorden. Då räckte han ut sin hand och tog henne in till sig i arken. Sedan väntade han ännu ytterligare sju dagar och lät så duvan än en gång flyga ut ur arken. Och duvan kom till honom mot aftonen, och se, då hade hon ett friskt olivlöv i sin näbb. Då förstod Noa att vattnet hade sjunkit undan från jorden. Men han väntade ännu ytterligare sju dagar och lät så duvan åter flyga ut. Då kom hon inte mer tillbaka till honom.

I det sexhundraförsta året, i första månaden, på första dagen i månaden, hade vattnet sinat bort från jorden. Då tog Noa av taket på arken och såg nu att marken var fri från vatten. Och i andra månaden, på tjugosjunde dagen i månaden, var jorden alldeles torr.

Och Noa byggde ett altare åt Herren och tog av alla rena fyrfotadjur och av alla rena fåglar och offrade brännoffer på altaret. När då Herren kände den välbehagliga lukten, sade han vid sig själv: »Jag skall härefter inte mer förbanna marken för människans skull, eftersom ju människans hjärtas uppsåt är ont allt från ungdomen. Och jag skall härefter inte mer dräpa allt levande, såsom jag nu har gjort. Så länge jorden består, skall härefter sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt aldrig upphöra.«

Responsoriepsalm

Ps 116:12-15, 18-19 (R. 17a)

R. Dig vill jag offra lovets offer
eller: Halleluja.

Hur skall jag löna Herren
    alla hans välgärningar mot mig?
Jag vill taga frälsningens bägare
    och åkalla Herrens namn. R.

Jag vill infria åt Herren mina löften,
    ja, inför hela hans folk.
Dyrt aktad i Herrens ögon
    är hans frommas död. R.

Jag vill infria åt Herren mina löften,
    ja, inför hela hans folk,
i gårdarna till Herrens hus,
    mitt i dig, Jerusalem. R.

Halleluja

Jfr Ef 1:17-18

V. Må vår Herre Jesu Kristi Fader ge vårt inre öga ljus,
så att vi ser vilket hopp han har kallat oss till.

Evangelium

Mark 8:22-26

Vid den tiden då Jesus och hans lärjungar kom till Betsaida förde man fram en blind och bad Jesus röra vid honom. Han tog den blinde vid handen och ledde honom ut ur byn. Sedan spottade han på hans ögon, lade sina händer på honom och frågade: »Ser du något?« Mannen öppnade ögonen och sade: »Jag ser människorna: de liknar träd, men de går omkring.« En gång till lade han sina händer på mannens ögon, och nu kunde han se riktigt och var botad och såg allting tydligt. Jesus skickade hem honom med orden: »Gå inte ens in i byn!«

TORSDAG DEN 21 FEBRUARI

Läsning

1 Mos 9:1-13

Gud välsignade Noa och hans söner och sade till dem: »Var fruktsamma och föröka er, och uppfyll jorden. Och må fruktan och förskräckelse för er komma över alla djur på jorden och alla fåglar under himmelen. Jämte allt som krälar på marken och alla fiskar i havet må de vara givna i er hand. Allt som rör sig och har liv skall ni ha till föda. Som jag har gett er gröna örter, så ger jag er allt detta. Kött som har i sig sin själ, det är sitt blod, skall ni dock inte äta. Men ert eget blod, i vilket er själ är, skall jag utkräva. Jag skall utkräva det av vilket djur det vara må. Jag skall också av den ena människan utkräva den andras själ. Den som utgjuter människoblod, hans blod skall av människor bli utgjutet, ty Gud har gjort människan till sin avbild. Och var fruktsamma och föröka er. Väx till på jorden, och föröka er på den.«

Ytterligare sade Gud till Noa och till hans söner med honom: »Se, jag vill upprätta ett förbund med er och med era efterkommande efter er och med alla levande varelser som ni har hos er, fåglar, boskapsdjur och alla vilda djur hos er, alla jordens djur som har gått ut ur arken. Jag vill upprätta ett förbund med er: Härefter skall inte mer ske att allt kött utrotas genom flodens vatten. Ingen flod skall mer komma och fördärva jorden.« Och Gud sade: »Detta skall vara tecknet till det förbund som jag sluter mellan mig och er, jämte alla levande varelser hos er, för eviga tider: min båge sätter jag i skyn; den skall vara tecknet till förbundet mellan mig och jorden.«

Responsoriepsalm

Ps 102:16-21, 29, 22-23 (R. 20b)

R. Herren har skådat ned från himmelen till jorden.

Hedningarna skall frukta Herrens namn
och alla jordens konungar din härlighet,
när en gång Herren har byggt upp Sion
och uppenbarat sig i sin härlighet,
när han har vänt sig till de utblottades bön
och upphört att förakta deras rop. R.

Må detta tecknas upp för kommande slakten,
så att det folk som skapas kan lova Herren:
Han har blickat ned från sin heliga höjd,
Herren har skådat ned från himmelen till jorden,
för att höra den fångnes klagan
och befria dödens barn. R.

Dina tjänares barn skall få bo i landet,
och deras avkomma skall bestå inför dig,
för att man i Sion må förkunna Herrens namn

och sjunga hans lov i Jerusalem,
när alla folk församlas
och alla riken, för att tjäna Herren. R.

Halleluja

Jfr Joh 6:63c, 68c

V. Alla dina ord är ande och liv,
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Mark 8:27–33

Vid den tiden gick Jesus och hans lärjungar bort till byarna kring Caesarea Filippi. På vägen frågade han dem: »Vem säger människorna att jag är?« De svarade: »Johannes döparen, men somliga säger Elia, andra att du är någon av profeterna.« Då frågade han dem: »Och ni, vem säger ni att jag är?« Petrus svarade: »Du är Messias.« Men han förbjöd dem strängt att tala med någon om honom.

Därefter började han undervisa dem och sade att Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och översteprästererna och de skriftlärdade och bli dödad och uppstå efter tre dagar. Detta sade han helt öppet. Petrus drog honom då åt sidan och började förebrå honom. Men han vände sig om, och när han såg lärjungarna tillrättavisade han Petrus: »Håll dig på din plats, Satan. Dina tankar är inte Guds, utan människors.«

FREDAG DEN 22 FEBRUARI

PETRUS BISKOPSTOL

Fest

Läsning

1 Pet 5:1–4

Till era äldste riktar jag nu denna maning, jag som själv är en av de äldste och kan vittna om Kristi lidanden, jag som också skall få dela den härlighet som kommer att uppenbaras: var herdar för den hjord som Gud har anförtrott er och vaka över den, inte av tvång utan självmant, så som Gud vill, inte av vinningslystnad utan av hängivenhet. Upptred inte som herrar över dem som kommit på er lott, utan var föredömen för hjorden. Då skall ni, när den högste herden träder fram, krönas med ärekransen som aldrig vissnar.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 1)

R. Herren är min herde, mig skall intet fattas.

[Herren är min herde,
mig skall intet fattas.]
Han låter mig vila på gröna ängar,
han för mig till vatten där jag finner ro,

han vederkvicker min själ,
han leder mig på rätta vägar, för sitt namns skull. R.

Om jag än vandrar i dödsskuggans dal,
fruktar jag intet ont,
ty du är med mig,
din käpp och stav, de tröstar mig. R.

Du bereder för mig ett bord i mina ovänners åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och låter min bägare flöda över.
Godhet allenast och nåd skall följa mig i alla mina livsdagar,
och jag skall åter få bo i Herrens hus, till evig tid. R.

Halleluja/Lovsång

Matt 16:18

Du är Petrus,
och på den klippan skall jag bygga min kyrka,
och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Evangelium

Matt 16:13–19

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?« De svarade: »Somliga säger Johannes döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« – »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?« Simon Petrus svarade: »Du är Messias, den levande Gudens son.« Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den. Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på jorden skall vara löst i himlen.«

LÖRDAG DEN 23 FEBRUARI

Läsning

Heb 11:1–7

Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se. För sin tro fick fäderna Guds vittnesbörd. I tro förstår vi att världen har formats genom ett ord från Gud och att det vi ser inte har blivit till ur något synligt.

I tro bar Abel fram ett bättre offer åt Gud än Kain och fick vittnesbördet att han var rättfärdig – Gud vittnade själv om hans offer – och tack vare tron talar han ännu, fast han blev dräpt. I tro togs Henok härifrån så att han inte behövde se döden. *Man fann honom inte mer, ty Gud hade tagit honom härifrån.* Dessförinnan fick han vittnesbördet att *han hade funnit nåd hos Gud.* Utan tro kan ingen finna nåd hos honom. Ty den som vill nalkas Gud måste tro att han finns och att han lönar dem

som söker honom. I tro byggde Noa, uppfylld av helig fruktan, en ark för att rädda de sina, sedan han hade fått en uppenbarelse om det som ännu inte kunde ses. Därmed blev han till en dom över världen och fick själv del i den rättfärdighet som kommer av tro.

Responsoriepsalm

Ps 145:2-5, 10-11 (R. jfr 1b)

R. Jag vill prisa Herrens namn för evigt.

Jag vill dagligen lova dig
och prisa ditt namn alltid och i evighet.
Stor och högtlovad är Herren,
outrannsaktlig är hans storhet. R.

Släkte efter släkte skall prisa dina verk,
de skall förkunna dina väldiga gärningar.
De skall tala om ditt majestät, din härliga glans,
och dina underfulla verk skall jag begrunda. R.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
och dina fromma skall lova dig.
De skall tala om ditt rikets ära,
och din makt skall de besjunga. R.

Halleluja

Jfr Mark 9:6

V. Från den öppnade himlen hördes Faderns röst:
»Detta är min älskade son. Lyssna till honom.«

Evangelium

Mark 9:2-13

Vid den tiden tog Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. Där förvandlades han inför dem: hans kläder blev skinande vita, så vita som ingen blekning i världen kan göra några kläder. Och de såg både Mose och Elia som stod och talade med Jesus. Då sade Petrus till Jesus: »Rabbi, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig, en för Mose och en för Elia.« Han visste inte vad han skulle säga, de var alldeles skräckslagna. Då kom ett moln och sänkte sig över dem, och en röst hördes ur molnet: »Detta är min älskade son. Lyssna till honom.« Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte se någon annan där än Jesus.

När de gick ner från berget, förbjöd han dem att berätta för någon vad de hade sett, innan Människosonen hade uppstått från de döda. De fäste sig vid orden och undrade sinsemellan vad som menades med att uppstå från de döda. Och de frågade honom: »Varför säger de skriftlärdade att Elia först måste komma?« Han svarade: »Visst kommer Elia först och återställer allt. Men varför står det då skrivet

att Människosonen skall lida mycket och bli föraktad? Jag säger er: Elia har redan kommit, men med honom gjorde de som de ville, som det står skrivet om honom.«

SJUNDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 24 FEBRUARI

Första läsningen

1 Sam 26:2, 7-9, 12-13, 22-23

Saul tog med sig 3 000 utvalda israelitiska soldater och tågade ner till Siföknen för att leta efter David. På natten gick David och Avishaj bort till hären. Där låg Saul och sov längst inne i lägret, med spjutet nedborrat i marken vid huvudet, medan Avner och soldaterna låg runt omkring honom. Då sade Avishaj till David: »Gud har i dag utlämnat din fiende åt dig. Låt mig spetsa honom mot marken med spjutet; jag kan göra det med en enda stöt.« Men David svarade: »Nej, du får inte dräpa honom! Vem kan ostraffat bära hand på Herrens smorde?« David tog spjutet och vattenkrukan från platsen vid Sauls huvud, och så gick de därifrån. Ingen såg dem, ingen märkte något, ingen vaknade. Alla sov, ty Herren hade försänkt dem i djup dvala. När David hade kommit över på andra sidan gick han långt bort och ställde sig högst uppe på berget, på stort avstånd från lägret. Och David ropade till Saul: »Här är ditt spjut, konung, skicka över någon att hämta det. Herren skall löna var och en efter hans rättfärdighet och trohet. Nyss lämnade han dig i mitt våld, men jag vägrade att bära hand på Herrens smorde.«

Responsoriepsalm

Ps 103:1-4, 8, 10, 12-13 (R. jfr 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ,
hela mitt jag vill prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
minns allt det goda han gör. R.

Han förlåter alla mina synder
och botar alla mina sjukdomar,
han räddar mig från graven
och kröner mig med nåd och barmhärtighet. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Han handlar inte mot oss som vi förtjänat,
han ger oss inte våra synders lön. R.

Så långt som öster är från väster,
så långt från oss förvisar han vår synd.
Som en far visar ömhet mot barnen,
så visar Herren ömhet mot dem som fruktar honom. R.

Andra läsningen

1 Kor 15:45–49

Så står det skrivet: Den första *människan*, Adam, blev en varelse med liv. Men den siste Adam blev en ande som ger liv. Det andliga kommer alltså inte först, utan det fysiska; därefter kommer det andliga. Den första människan kom från jorden och var jord; den andra människan kom från himlen. Som den jordiska var, så är också de jordiska, och som den himmelska är, så är de himmelska. Och liksom vi blev en avbild av den jordiska, skall vi också bli en avbild av den himmelska.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Luk 6:27–38

Vid den tiden sade Jesus: »Till er som vill lyssna säger jag: älska era fiender, gör gott mot dem som hatar er. Välsigna dem som förbannar er och be för dem som skymfar er. Slår någon dig på ena kinden, så vänd också fram den andra. Tar någon ifrån dig manteln, så hindra honom inte från att ta skjortan också. Ge åt alla som ber dig, och tar någon det som är ditt, så kräv det inte tillbaka. Så som ni vill att människor skall göra mot er, så skall ni göra mot dem. Skall ni ha tack för att ni älskar dem som älskar er? Också syndare älskar dem som visar dem kärlek. Skall ni ha tack för att ni gör gott mot dem som gör gott mot er? Också syndare handlar så. Och skall ni ha tack för att ni lånar åt dem som ni tror kan betala tillbaka? Också syndare lånar åt syndare för att få samma belopp tillbaka. Nej, älska era fiender, gör gott och ge lån utan att hoppas få igen. Då skall er lön bli stor, och ni skall bli den Högstes söner, ty han är själv god mot de otacksamma och onda. Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig.

Döm inte, så skall ni inte bli dömda. Förklara ingen skyldig, så skall ni inte dömas skyldiga. Frikänn, så skall ni bli frikända. Ge, så skall ni få. Ett gott mått, packat, skakat och rågat skall ni få i er mantel. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er.«